

Brat i sestre zajedno na rodnom škoju nakon 69 godina

Žuva, Frana i Frano život su proživjeli na različitim kontinentima, a obje su sestre napisale knjigu o životima obitelji

PIŠE ŽELJAN PETKOVIĆ /
EPEHA

Osamdeset osmogodišnja **Žuva Nobilo**, udana za jednog od najpoznatijih vinara s Novoga Zelanda, godinu dana mlađa sestra **Frana Buratović** i najmlađi, osamdesetpetogodišnji brat **Frano Kriletić**, nakon 69 godina vihora života na različitim stranama zemaljske kugle susreli su se ponovno u svojoj rodnoj kući u Lombardi, gdje su proveli djetinjstvo i prvu mladost prije nego što su "otplovili" u bijeli svijet trbuhom za kruhom. Napornim radom i odricanjem uspjeli su u obećanoj zemlji Americi i Novome Zelandu.

Osnovali su svoje biznise, stvorili i održali veliku obitelj i, na kraju, u zlatnim godinama svoga života, s devetero djece, 18 unučadi i četiri praunuka, dočekali trenutak zajedničkog susreta na svojem ognjištu. **Frana Kriletić**, udana Buratović, dom je napustila prva, 1939. godine. U Americi ju je čekao otac **Nikola Kriletić**, koji je u dalek svijet otputovao još daleke 1924. godine, ostavivši suprugu i četvero djece. Suprugu, Franinu majku, doveo je tek 1950. godine, nakon 26 godina. Obitelj je uspjela u obećanoj zemlji, o čemu je Frana napisala knjigu. Žuva je napustila rodnu Lombardu nekoliko mjeseci nakon Frane. Put ju je odveo na drugi kraj svijeta - u Novi Zeland.

Udala se za **Nikolu Nobila**, koji je postao svjetski poznat vinar. Obitelj je cijelo vrijeme pratila loza i vino. Prije osam godina prodali su obiteljski biznis, a u vinarstvu je ostao sin Nikola, koji je osnovao vinariju Vinoptima i svoje vino sada prodaje po cijelome svijetu. I Žuva je napisala knjigu "Kuća od Nobila", u kojoj je opisala život svoje obitelji.

Žuva, Frana i Frano na terasi obiteljske kuće u Lombardi Foto: Željani Petković

Najmlađi brat Kriletić **Frano Lale** u Ameriku je otputovao posljednji, 1958. godine, a danas živi u San Franciscu. Razvio je svoj postolarski biznis i radio za dvije ortopedske bolnice. Za svoga je radnoga vijeka, kaže, napravio cipela koje bi jedva stale u "Queen Mary", za njegove mladosti najveći putnički brod. Brat i sestre nakon 69 godina ponovno su skupa. Zajedno su oživili uspomene na rodni zavičaj.

Sada im se čini, kažu u jedan glas, kao da nisu nigdje ni bili. Imaju osjećaj da vrijeme nije prohujalo. U smiraj života na tren su postali djeca što se igraju u dvorištu Tatinja. Prevertjeli su sve priče i fjabule iz svoje mladosti, oživili sjećanja.

Jedan im je zaključak: "Iako smo obišli cijeli svijet, vidjeli sva mora i kontinente, nigdje nema takvog mora kao ispod Tatinja i nigdje takvog kopna kao što je Korčula i ostali naši otoci."